

Vlaams
Parlement

vergadering **C26**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 16 oktober 2014

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het schrappen van de RSZ-korting voor kunstenaars – 78 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van mevrouw Sonja Claes tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van werkervaringsprojecten – 142 (2014-2015)	5
VRAAG OM UITLEG van mevrouw Manuela Van Werde tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het ontbreken van de culturele sector in het programma van Open Bedrijvendag – 150 (2014-2015)	9
VRAAG OM UITLEG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het arbeidstekort in Zuid-West-Vlaanderen – 162 (2014-2015)	10
VRAAG OM UITLEG van mevrouw Güler Turan tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de verdere uitrol van het bankenplan – 174 (2014-2015)	13
VRAAG OM UITLEG van mevrouw Yasmine Kherbache tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het zeer lage gebruik van instapstages – 178 (2014-2015)	16
VRAAG OM UITLEG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over Sentower Park – 104 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de ontwikkelingen rond het hippisch centrum Sentower Park (Opglabbeek) in het licht van de toegekende strategische investeringssteun door de Vlaamse Regering – 134 (2014-2015)	23
VRAAG OM UITLEG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de hervorming van het systeem van de gesubsidieerde contractuelen (gesco's) bij lokale besturen – 184 (2014-2015)	30

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het schrappen van de RSZ-korting voor kunstenaars – 78 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Collega's, in het kader van de Zuiddag vervangt vandaag leerling Jolien Verlinde de minister. Het voorstel is dat zij telkens na het antwoord van minister Muyters in drie zinnen samenvat wat er is gezegd, zodat ze zich kan inleven in zijn werk. Gaat u daarmee akkoord? (*Instemming*)

Dan laat ik minister Verlinde zichzelf voorstellen.

Mevrouw Jolien Verlinde: Ik ben Jolien Verlinde, ik studeer economie-moderne talen aan de Broederschool in Roeselare. Vandaag vervang ik de minister in het kader van Zuiddag, een project waarbij Vlaamse jongeren een dag gaan werken en hun loon afstaan aan het goede doel. Dit jaar is dat een project in Gaza.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, op 30 september konden we in De Standaard lezen dat er boven op de besparingen in de kunstensector, waar u ook wel kennis van hebt genomen, nog heel wat verliezen voor de sector aankomen die tot nu toe onzichtbaar bleven. Door de zesde fase van de staats hervorming is een pakket doelgroepenbeleid overgeheveld van de federale overheid naar het Vlaamse Gewest. Dat beleid zal blijven focussen op een doelgroepkorting voor mensen met een arbeidshandicap, oudere werknemers en jongeren die langdurig werkloos zijn, maar zal niet meer gelden voor kunstenaars. Nochtans is die RSZ-korting voor kunstenaars een heel belangrijk onderdeel van het kunstenaarsstatuut. Voor een forfait tot 55 euro per dag moet een kunstenaar geen sociale bijdrage betalen. Het doel van deze maatregel was om de arbeid in de cultuursector uit het zwart circuit te halen.

Als die doelgroepkorting voor kunstenaars effectief wegvalt, heeft dit uiteraard gevolgen voor de cultuurorganisaties zelf, aangezien de RSZ-korting toch een aanzienlijk deel van hun budget uitmaakt. Bij de Filharmonie zou hierdoor nog eens 349.000 euro wegvallen en bij Brussels Philharmonic 340.000 euro. Bij Opera Vlaanderen bedraagt het RSZ-pakket ruim 600.000 euro, en het aandeel van Ballet Vlaanderen zit daar niet in. Bij NTGent gaat het om ongeveer 200.000 euro. De koepelvereniging Overleg Kunstenorganisaties (oKo) vreest dat de tewerkstelling in de cultuursector op die manier zal terugkeren naar de grijze zone waar ze vandaan komt. Volgens Liesbeth Dejonghe, directeur juridische zaken en sociaal overleg, "zet het annuleren van de RSZ-korting de normale tewerkstelling in loondienst onder druk. Veel artiesten die absoluut hun ding willen doen, zullen kiezen voor de kleine vergoedingsregeling – die correct is, maar waarmee men geen sociale rechten opbouwt." Mocht het schrappen van de RSZ-korting effectief een feit worden, zou dat de zoveelste kaakslag zijn voor de sector, van deze regering.

Minister, wat is ervan aan? Kunt u bevestigen dat er effectief een schrapping komt voor kunstenaars of zal dat niet het geval zijn? Wat betekent deze schrapping globaal voor de sector? Welke maatregelen zult u ter compensatie nemen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het is zo dat het regeerakkoord stelt dat we het doelgroepenbeleid dat overkomt, willen vereenvoudigen, waarmee we een

verhoging van de efficiëntie en effectiviteit willen bereiken. Het akkoord schuift drie duidelijke doelgroepen naar voren, waarrond we het doelgroepenbeleid zullen behouden, namelijk mensen met een arbeidshandicap, oudere werknemers en jongeren. Maar in het regeerakkoord staat ook dat dat zal gebeuren na overleg met de sociale partners.

Op het moment dat we wisten dat via de zesde staatshervorming het doelgroepenbeleid zou overkomen naar Vlaanderen, in maart-april, heb ik al een advies gevraagd aan de sociale partners. De sociale partners hadden zich voor- genomen om ons ten laatste tijdens de onderhandelingen een advies over te maken. Ze zijn daar niet in geslaagd. De voorzitter van de SERV heeft toen een brief gestuurd om te vragen of we ermee akkoord gingen dat ze dat zouden doen tegen 30 september. We zijn ermee akkoord gegaan om te wachten tot 30 september. En op 30 september hebben de sociale partners mij gevraagd of ze nog langer tijd kregen om over het doelgroepenbeleid een advies naar voren te brengen.

Ik heb hen ontmoet op vrijdag 10 oktober. We hebben daar afgesproken dat ik tegen midden november een stand van zaken zou krijgen, want ik wil absoluut voor het einde van dit jaar een aanpak hebben voor het doelgroepenbeleid. Liefst in een banenpact waar het een onderdeel van uitmaakt, wil ik zorgen voor een besluit. Ik wil dat sociaal overleg dus eerst afwachten, voor ik u kan antwoorden wat overblijft van het doelgroepenbeleid dat federaal bestond vanaf 1 januari 2015.

Mevrouw Jolien Verlinde: Het doelgroepenbeleid zit in een sociaal overleg. We wachten het resultaat af.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Minister, u stelt mij absoluut niet gerust. De kunstenaars zijn niet opgenomen in het regeerakkoord, stelt u. U bevestigt noch ontkent dus dat die zullen worden meegenomen in het doelgroepenbeleid van de Vlaamse Regering. Ik hoop dat u beseft dat het een enorme kaakslag zou zijn, mocht dat niet gebeuren.

Minister Gatz, die ik daar ook al over heb bevraagd, laat nochtans een ander geluid horen. Hij zegt dat we niet ongerust moeten zijn en dat er wel een akkoord zal komen. U daarentegen laat absoluut niet in uw kaarten kijken. U laat de sector op die manier ook in het ongewisse.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Idrissi, ofwel neem je het sociale overleg au sérieux en laat je de sociale partners de kans om overleg te plegen en zelf met een advies te komen. Ofwel zeg je: ik weet eigenlijk al wat ik wil en ik houd mij aan het regeerakkoord, waarin drie groepen uitdrukkelijk vermeld zijn, en geen vier, vijf of zes. We nemen ook niet alles over wat op federaal niveau bestaat. Dat staat er allemaal niet in. De rest laat ik nu eerst aan de sociale partners.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Inderdaad, het was een keuze van deze Vlaamse Regering om dat niet mee op te nemen in het regeerakkoord, wat eigenlijk al een belletje zou moeten doen rinkelen. U geeft ook niet aan wat de intentie is van de Vlaamse Regering. Uiteraard is er een sociaal overleg, maar u geeft absoluut niet aan of u de kunstenaars al dan niet mee wilt opnemen in het doelgroepenbeleid.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Sonja Claes tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van werkervaringsprojecten – 142 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, ik heb ook in de vorige legislatuur verschillende vragen gesteld over Werkervaring of WEP+. Dat stelsel is uiteindelijk verlengd tot midden 2015, maar ook dat komt er al heel snel aan, vandaar dat ik hier opnieuw een aantal vragen wil stellen over het statuut van WEP+.

WEP+, collega's, is een stelsel waardoor langdurig werklozen gedurende twaalf maanden, uitzonderlijk verlengbaar tot achttien maanden, tewerkgesteld worden. Een tewerkstelling in het kader van WEP+ moet voor de aangeworven medewerkers een brug vormen tussen een periode van werkloosheid en een periode van werk, dit door hun voldoende bagage – opleiding, begeleiding en werkervaring – te geven om de stap te zetten naar werk. Werk wordt dus gecombineerd met opleiding op de werkvloer.

In het regeerakkoord is sprake van één nieuw systeem van tijdelijke werkervaring. Daar moet wel nog wat werk voor gebeuren, want de maatregelen van het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap (PWA), artikel 60 en 61, gesco (gesubsidieerde contractueel) en WEP+ worden daarin geïntegreerd. De plannen van de Vlaamse Regering met betrekking tot de maatregel zijn echter nog niet duidelijk. WEP+ werd oorspronkelijk goedgekeurd voor een periode van vier jaar, van 2009 tot en met 2012. In 2013 werd de maatregel met een jaar verlengd. In de loop van 2014 werd de maatregel verlengd tot juni 2015.

In het besluit van de Vlaamse Regering van juli 2013 lezen we: "De minister kan na de verlenging, vermeld in het eerste lid, beslissen om reeds goedgekeurde werkervaringsprojecten bijkomend te verlengen met één jaar, zonder dat de promotor hierbij een nieuwe aanvraag overeenkomstig artikel 19 moet doen. In uitzonderlijke omstandigheden kan de minister na de verlenging, vermeld in het tweede lid, beslissen om reeds goedgekeurde werkervaringsprojecten nogmaals te verlengen met één jaar, zonder dat de promotor hierbij een nieuwe aanvraag overeenkomstig artikel 19 moet doen."

Begrijpen we het goed, minister, dat alle projecten nog een jaar verlengd kunnen worden, dus tot eind 2015? Zo ja, werden er voldoende middelen uitgetrokken om ook die brug te maken tot eind 2015? Wordt het systeem van werkervaringsprojecten verlengd om de begeleidingstrajecten voor langdurig werkzoekenden binnen WEP+ ook na juni 2015 te garanderen?

Wordt er in een overgangsmaatregel voorzien die een succesvolle transitie naar het nieuwe systeem voor tijdelijke werkervaring mogelijk maakt? Op het moment dat wij een nieuw systeem hebben van werkervaring, zal er immers ook de nodige tijd moeten zijn om naar dat nieuwe systeem te groeien, als wij niet willen dat mensen in opzeg geplaatst worden. Heel wat mensen hebben ondertussen een contract van onbepaalde duur, doordat ze verschillende keren een contract van bepaalde duur hebben, waardoor opzegperiodes wat langer zijn. Als we projecten niet in de problemen willen brengen, denk ik dat het zinvol zou zijn om naast een verlenging ook in een transitie te voorzien, zodat die overgang zo vlot mogelijk kan gebeuren.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Minister, mevrouw Claes heeft een heel goede schets gegeven van de situatie. Ik weet niet of het ermee te maken heeft dat mevrouw Claes deel uitmaakt van de meerderheid, maar wat niet blijkt uit haar vraag – en wat ik vandaag absoluut wil inbrengen – is de ongerustheid die er vandaag op het werkveld acuut bestaat. We zijn midden oktober 2014. Dit kader loopt tot – het is daarnet geciteerd – juni 2015. Dat betekent in de praktijk dat organisaties en mensen zich nu moeten afvragen wat het kader is waarin ze moeten functioneren – ‘if at all’, als ze überhaupt al kunnen functioneren.

Als je het hebt over begeleiding, moet men nu op straffe van faillissement van die organisaties afwegen of men al dan niet mensen in vooropzeg plaatst.

We hebben allemaal de ambitie om zo veel mogelijk mensen aan de slag te helpen. Het gaat hier over 2400 doelgroepwerknemers die in een precaire situatie zitten. Doe er nog een paar honderd mensen in begeleiding bij en je komt tot – als dit zou kapseizen – niet minder dan een sociaal drama.

Ik sluit mij aan bij mevrouw Claes. Ik pleit ervoor om op heel korte termijn duidelijkheid te creëren. Er is het verhaal van de aanbieder, maar ook het verhaal van diegene voor wie zij aan de slag zijn. Op het moment dat groencontracten voor lokale besturen worden vernieuwd en je bent een aanbieder die onzeker is over de toekomst, is dat niet echt wervend. Daar moet ik geen tekening bij maken. Volgens mij – en ook daar ben ik het eens met mevrouw Claes – is er een nieuw kader nodig. Ik denk niet dat het bestaande VDAB-decreet afdoende is om wat in het regeerakkoord staat, uit te voeren. Dat heeft zijn tijd nodig. Als je daar tegen 1 juni wilt zijn, moet je daar op dit moment mee bezig zijn. Tot nu hebben we dat nog niet gezien. Ik denk dat je inderdaad op heel korte termijn een periode moet vastleggen die lang genoeg is om een overgang mogelijk te maken. Ook moet er nu al een kader worden gecreëerd dat is aangepast aan die doelgroep en dat minstens de finaliteit van de bestaande projecten vrijwaart.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, de problematiek is ingegeven door een bepaald bedrijf dat ons allemaal heeft gecontacteerd. Ik heb vernomen dat velen van ons het bedrijf hebben bezocht. Het betreft een leerwerkbedrijf waar op dit moment 54 werkers aanwezig zijn. Zij vinden de problematiek inderdaad zeer dringend, wat misschien ook wel terecht is. Ik wil het echter ook enigszins nuanceren. Voor hen is de vraag vooral: wat moeten we doen met de begeleiders die daar rondlopen? Normaal gezien moeten zij nu een opzegperiode opstarten voor hun begeleiders omdat zij geen werk meer kunnen garanderen als die WEP+-projecten niet meer plaatsvinden. Dat was de grote vraag: wat moeten we doen met de begeleiders, opzeg geven of niet?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, tijdens deze legislatuur gaan we zoals afgesproken in het regeerakkoord het geheel integreren in één systeem van tijdelijke werkervaring. U hebt dat ook al zo genoemd. Daarin worden de verschillende instrumenten geïntegreerd. We willen een systeem ontwikkelen dat openstaat voor alle werkgevers, met vooral de bedoeling dat mensen competenties en werkervaring kunnen opbouwen om dan door te stromen naar een reële arbeidsmarktomgeving of de reguliere werkgelegenheid. Het accent ligt daarbij op het activeren van de personen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Die tijdelijke werkervaring moet voor hen een opstap zijn.

Om die visie om te zetten – dat lijkt mij het antwoord op uw vraag – werken we concreet met twee sporen. Enerzijds zal de huidige WEP+-maatregel worden ingekanteld in de werking van VDAB. Anderzijds is er een plan van aanpak

waarbij we een eengemaakt systeem van tijdelijke werkervaring zullen uitwerken. Het eerste spoor, de WEP+-maatregel inkantelen in VDAB, is een spoor op korte termijn. De hervorming van het WEP+-instrument wordt momenteel overlegd met de betrokken stakeholders en met de sociale partners binnen het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC). We zullen erover waken dat de lopende WEP+-contracten kunnen blijven lopen tot de opstart van een nieuw systeem dat nu wordt gepland op 1 oktober 2015. Zodra het toekomstig concept duidelijk is, zullen alle betrokken werkgevers op de hoogte worden gebracht van de hervorming en de overgangsmaatregelen.

Het concreet plan van aanpak met betrekking tot het tweede spoor, namelijk de eenmaking naar één instrument van tijdelijke werkervaring heeft een iets langere termijn nodig – daarover spraken jullie ook al – en zal dus uiteraard ook meer tijd vragen. Dat plan zal de modaliteiten uitwerken van het systeem in zijn geheel. Ook dat zal uiteraard gebeuren in samenspraak met de sociale partners en de betrokken stakeholders.

De voorzitter: Mevrouw Verlinde heeft het woord.

Mevrouw Jolien Verlinde: WEP+ wordt op korte termijn ingekanteld in de VDAB. Er zal geen periode zijn waarin er geen systeem bestaat, want het nieuwe systeem zal het oude vervangen. Over de inkanteling op korte termijn en de eenmaking op middellange termijn wordt overleg gepleegd.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Ik ben zelf voorzitter van een WEP+-bedrijf. Ik had de informatie, die wij inderdaad hebben gekregen van een bedrijf, niet nodig. Ik ken de sector van werkervaring van binnenuit, omdat ik in mijn vrije tijd zelf werkgever ben.

Minister, ik kan mij eigenlijk niet zoveel voorstellen bij het inkantelen van WEP+ in de VDAB. Kunt u verduidelijken wat u daarmee bedoelt?

De lopende contracten blijven een zekerheid tot oktober 2015. Mag ik daaruit besluiten dat ze verlengd worden tot oktober 2015? Nu is dat juni 2015. Zo ja, zijn er middelen voor?

Ik ben blij dat u in overgangsmaatregelen voorziet zodat een inkanteling in het nieuwe systeem mogelijk is.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Ik dank de schaduwminister voor de zeer heldere samenvatting. In één zin hebt u het antwoord van de minister samengevat. U bent misschien een bijzin vergeten: maar op dit ogenblik kunnen we absoluut geen zekerheid bieden aan degenen die dat vragen. Dat is de essentie van ons betoog.

Ik denk dat u vandaag een helder signaal zou kunnen geven dat die ongerustheid wegneemt. Ik herhaal – andere collega's hebben dat ook gedaan –: men vraagt zich daar af of men mensen hun vooropzeg moet geven of niet.

Minister, u gaat dat inkantelen in de VDAB. Ik weet niet wat ik me daarbij moet voorstellen. Ik ben daar blijkbaar niet alleen in. Het overleg loopt, maar ook de tijd om dat te doen loopt. De eerste vraag daarbij is: hoe gaat u ervoor zorgen dat die doelgroep aan bod kan blijven komen? U laat in het midden hoe lang zo'n verlenging – ik weet niet hoe ik dat moet zien – een serie van 'verlengingskes' misschien – zou moeten gaan duren. Eigenlijk is dat bijna pesten: we gaan u nu

nog niet dood doen, maar we gaan u morgen misschien dood doen, of misschien overmorgen of de dag nadien. De mensen vragen een perspectief om te kunnen werken. U zou vandaag gewoon het signaal kunnen geven: we gaan het verlengen tot het nieuwe kader er is. *(Opmerkingen)*

Minister, u hebt het gehad over lopende contracten. Doordat mensen uitstromen op een jaar, stoppen de contracten die vandaag worden gesloten. Er is geen nieuwe instroom. Dat heeft consequenties voor de continuïteit van die diensten. Dat is toch eenvoudig?

Welke timing plant u voor dat nieuwe kader?

Het nieuwe systeem zal breder zijn dan de huidige werkervaringsmaatregel. Plant u daarover overleg met de OCMW's?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Mijnheer en mevrouw de minister, ik krijg hier een hoog Kulderzipkengehalte.

Begrijp ik het goed, minister, dat het de bedoeling is om naar één statuut te gaan? Soms vinden de mensen met al hun verschillende statuten de weg niet meer door het bos. Ze worden vaak van het ene statuut naar het andere geschoven. We moeten naar de reguliere arbeidsmarkt evolueren. Dat mogen we niet uit het oog verliezen.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer en mijnheer, dat is hetzelfde, want ook u hebt een vervanger voor de Zuideg.

Niet voor de WEP+ maar voor de anderen wordt er naar één werkervarings-systeem geëvolueerd. Dat zal helderheid brengen.

Betreffende de WEP+: het is niet de eerste keer dat we in overleg treden met de sociale partners. Begin 2012 of zelfs al in 2011 heb ik daarom gevraagd. In de vorige legislatuur werd hier in de commissie telkens weer gezegd: oei, ze komen er niet, kunt u het niet een jaar verlengen? Dat heb ik twee keer gehoord. De sociale partners hebben me telkens verzekerd: volgende keer geven we u een advies. Het jaar daarop was dat hetzelfde en hebben we het opnieuw verlengd met een jaar. Ik hoor nu zowat weer hetzelfde.

Ik zal de lopende contracten effectief verlengen totdat de inkanteling in de VDAB gerealiseerd wordt, totdat er een nieuw systeem is. Dat verzeker ik u vandaag. Ik ga ervoor, mijnheer Van Malderen, dat heb ik al gezegd, om dat tegen 1 oktober 2015 te realiseren. Dat is over een jaar ongeveer. Dan hebben we een jaar tijd. Ik hoop dat de sociale partners heel wat vroeger komen. Een jaar tijd hebben we dan om het geheel te realiseren. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Ik wil eerst een akkoord met de sociale partners nu. Ik wil de druk hoog houden. Ik wil gaan naar de inkanteling in het bestaande systeem, in de VDAB in 2015.

Mevrouw Claes, ik moet u net als mevrouw Idrissi ontgoochelen. Hoe zit het nu? Dat is nu juist wat ik al in 2011 en 2012 gevraagd heb aan de sociale partners. Er bestaan wel ideeën, maar het overleg grijpt nog plaats. Hoe dat juist wordt ingekanteld, kan ik u nu niet vertellen. Dat zit in het sociaal overleg.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Het is oké voor mij. De bedoelingen zijn duidelijk. Ik kan me daar voor een deel in vinden. Voor mij is het belangrijk dat contracten kunnen doorlopen tot er een nieuw systeem is. U hebt aangegeven

dat er overgangsmaatregelen komen zodat er geen bloedbad ontstaat. Uiteindelijk is dat het belangrijkste.

Ik sta achter die hervorming. We moeten dat een kans geven. Ik begrijp ook wel het conflict van de sociale partners – ik weet niet of ik het zo mag noemen. De discussie tussen de sociale partners maakt het heel erg moeilijk. Maar u moet, als er geen akkoord komt, toch op een bepaald moment beslissen. Uiteindelijk duurt dat al twee, drie jaar.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Manuela Van Werde tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het ontbreken van de culturele sector in het programma van Open Bedrijvendag – 150 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, de jaarlijkse Open Bedrijvendag was dit jaar met 350 deelnemende bedrijven en 650.000 bezoekers een groot succes. Maar het viel mij wel op dat de culturele sector totaal ontbrak in het aanbod. Dit is voor de sector een gemiste kans om zich op een andere manier te profileren dan tijdens de Nacht van de Musea of op Open Monumentendag. Het Agentschap Ondernemen, dat Open Bedrijvendag organiseert, betreurt ook dat de culturele sector niet heeft deelgenomen. Het agentschap vermoedt dat het inschrijvingsgeld een struikelblok is.

In het verleden was het zo dat Open Bedrijvendag altijd een sector in de kijker plaatste. Dit jaar was dat de grafische sector. Die sector krijgt dan altijd voordelige inschrijvingsvoorwaarden en extra promotie. Dat lijkt mij een mooie opportuniteit voor de culturele sector.

Minister, bent u het eens met de stelling dat de culturele sector hier een kans mist? Kunt u initiatieven nemen om de cultuurwereld aan te moedigen om in de toekomst deel te nemen aan Open Bedrijvendag? Kunt u de organisatie van Open Bedrijvendag aansporen om de culturele wereld gunstige voorwaarden te verlenen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Van Werde, ik sta volledig achter het concept van Open Bedrijvendag. Het is een mooi initiatief om bedrijven in de kijker te zetten. Het is een laagdrempelig initiatief. Dat het succes heeft, blijkt uit het aantal mensen die daarnaartoe zijn gegaan. Ik ben zelf ook naar een aantal bedrijven gegaan. Bedrijven die anders niet in de kijker staan, krijgen echt de kans om te tonen wat ze doen.

Het is wel zo dat elke sector en elke individuele onderneming zelf bepaalt op basis van een kosten-batenanalyse of ze hier al dan niet aan mee doen. U hebt in uw vraag een foutje gemaakt. Het is niet het Agentschap Ondernemen dat dit organiseert. Open Bedrijvendag is een privaat initiatief, waar het Agentschap Ondernemen een subsidie aan geeft. Deze subsidie is van de grootteorde van 300.000 euro.

Niet enkel individuele bedrijven, maar ook sectoren en federaties kunnen meedoen aan de Open Bedrijvendag. Dit jaar heeft de grafische sector daar de thematische vlag gevoerd en werd hij er zo in de kijker geplaatst. In het verleden

is dat ook zo gegaan. Gewoonlijk is het een sector die zich wendt tot Open Bedrijvendag om te onderhandelen om in de kijker te worden gesteld. Als de culturele sector zich georganiseerd als sector wil aanbieden, moet hij contact opnemen met de vzw Open Bedrijvendag. Daar moet hij de voorwaarden afspreken. Tot nu toe heb ik mij daar nooit in gemengd, en ik zou het ook het liefst organisch laten blijven groeien, zoals het ook in het verleden is gebeurd.

De voorzitter: Mevrouw Verlinde heeft het woord.

Mevrouw Jolien Verlinde: Open Bedrijvendag is een privaat initiatief. Alle ondernemingen en sectoren, dus ook de culturele sector, moeten zelf uitmaken of ze eraan willen deelnemen of niet.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Minister, uw uitleg was zeer duidelijk. Ik dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het arbeidstekort in Zuid-West-Vlaanderen – 162 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier (CD&V): Minister, voor haar nieuwe vinylfabriek in Wielsbeke heeft vloerbekledingsbedrijf Unilin zeventig vacatures opengesteld. Het betreft vacatures voor geschoolde arbeiders, technici en ingenieurs. Om geïnteresseerden naar zijn rekruteringswebsite te lokken, stelt het bedrijf een gratis dancemix ter beschikking voor de eerste duizend bezoekers. Dat is eens iets anders. De reden? De toenemende arbeidsschaarste in Zuid-West-Vlaanderen.

Volgens de recentste cijfers van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) bedroeg de werkloosheidsgraad in de regio Kortrijk-Roeselare in september 2014 6,14 procent. Dat is het laagste cijfer in Vlaanderen. Het is ook de enige Vlaamse regio waar de werkloosheidsgraad, hoewel heel licht, is gedaald ten opzichte van dezelfde periode vorig jaar. Het aantal niet-werkende werkzoekenden is ook gedaald, met 0,8 procent. Gedurende de periode september 2013-september 2014 is het aantal opengestelde vacatures er gestegen met 19 procent. Na de regio Vilvoorde en Limburg-West is dat de grootste stijging van het gewest. In heel de provincie West-Vlaanderen merken we trouwens een stijging van het aantal vacatures. In tegenstelling tot in Zuid-West-Vlaanderen stijgt in de regio's Brugge en Oostende-Westhoek het aantal niet-werkende werkzoekenden met respectievelijk 4 en 5,2 procent.

Het is een feit dat Zuid-West-Vlaanderen traditioneel de eerste regio is waar de tekenen van economisch herstel merkbaar zijn op de arbeidsmarkt. En uiteraard hoor ik liever cijfers van een arbeidstekort dan van lange rijen werkzoekenden bij de VDAB. Ik ben mij er ten volle van bewust dat de cijfers die de regio Kortrijk-Roeselare kan voorleggen, niet stroken met de situatie in de rest van Vlaanderen, waar nog altijd alles op alles moet worden gezet om die werkloosheidscijfers, vooral bij jongeren, omlaag te krijgen.

Toch luiden bedrijven in Zuid-West-Vlaanderen terecht de alarmbel en is er ook voor hun problematiek een aanpak op maat nodig. Men schreeuwt er om

gekwalficeerd personeel in de industrie van alle niveaus: geschoolde arbeiders, technici, ICT-personeel, ingenieurs ... Vele bedrijfsleiders begrijpen niet dat er in Oostende, en bijvoorbeeld ook in mijn stad Menen, werkloze werkzoekenden zijn die blijkbaar niet tot in Roeselare geraken. Ook begrijpen ze niet waarom men wel Franse arbeiders in dienst heeft, maar er uit Wallonië niemand bereid is de taalgrens over te steken. Men klaagt over de loonkosten, maar dat is voor de meeste bedrijfsleiders in mijn regio van ondergeschikt belang tegenover het gebrek aan arbeidskrachten.

Ik ga u niet vragen nogmaals uit de doeken te doen wat uw filosofie in de vorige Vlaamse Regering was over maatwerk, competentie en talent. Wat we nodig hebben, zijn concrete maatregelen. In uw antwoord op mijn actuele vraag in de plenaire zitting van 5 februari dit jaar over hetzelfde onderwerp vermeldde u één concreet initiatief: de IBO-vacatures (individuele beroepsopleiding). Op dat moment waren er tweeduizend nieuwe vragen vanuit kmo's voor IBO dankzij dat initiatief. U voorspelde een sterke groei van het aantal aanvragen, vooral bij kleine bedrijven die nog niet zo bekend zijn met alle mogelijkheden die onder meer de samenwerking met de VDAB biedt. U vermeldde toen eveneens, in het kader van de interregionale arbeidsmobiliteit, dat er met de Service Public Wallon de l'Emploi et de la Formation Professionnelle (Forem) afspraken gemaakt waren voor bijkomende consulenten voor interregionale mobiliteit.

Minister, bent u op de hoogte van het probleem dat ik heb geschetst? Welke maatregelen denkt u specifiek te kunnen ontplooiën om tegemoet te komen aan de vraag van vele werkgevers in Zuid-West-Vlaanderen en het arbeidstekort aan te pakken? Bent u nog altijd overtuigd van het positieve effect van de IBO-vacatures? Kunt u dit aantonen? Bent u van mening dat de visie en de werking van de VDAB in dit opzicht moeten worden aangescherpt en dat het inzetten op inter- en intraregionale arbeidsmobiliteit prioritair moet worden aangepakt? Tot welke resultaten hebben de afspraken met Forem geleid in het kader van een verhoogde arbeidsmobiliteit?

De voorzitter: Minister Muylters heeft het woord.

Minister Philippe Muylters: Mevrouw Fournier, het is goed dat u de vraag nog eens stelt, omdat we dan een aantal cijfers kunnen geven. Uiteraard ben ik op de hoogte van de problematiek. Hoe kan het anders, met u al vijf jaar in de commissie.

De werkloosheidsgraad in de regio Kortrijk-Roeselare is inderdaad bij de laagste van Vlaanderen en het aantal ontvangen vacatures in de periode van september 2013 tot augustus 2014 behoort tot de hoogste stijgingspercentages van Vlaanderen. Dat is iets om gelukkig mee te zijn. Maar ik stel ook vast, en dat is goed, dat het invullingspercentage van de vacatures in gedeeld beheer, waarbij de tussenkomst door de VDAB wordt gevraagd – en in principe moet elk bedrijf dat een vacature heeft die melden aan de VDAB –, vergelijkbaar is met de rest van Vlaanderen. Ongeveer 78 procent van de vacatures in deze streek wordt ingevuld, terwijl het voor Vlaanderen 79,98 procent is. Dat is minder dan 2 procent verschil. Dat betekent dat er ook in Zuid-West-Vlaanderen duidelijk inspanningen geleverd zijn om de vacatures zo goed mogelijk ingevuld te krijgen en dat ze ook ingevuld raken.

Ik weet dat er in Zuid-West-Vlaanderen heel wat vacatures in de industrie zijn, waarvoor een bepaalde technische kennis vereist is of waarvoor men bereid moet zijn te werken in een ploegensysteem. Dat maakt het soms niet gemakkelijk. Die vacatures worden breed verspreid, er worden jobmarkten georganiseerd en er wordt een beroep gedaan op Noord-Franse en Waalse arbeidskrachten. IBO is en blijft voor de invulling van die vacatures een sterk middel, zoals ik ook in de plenaire vergadering heb gezegd. Mensen die via IBO starten, kunnen terwijl ze werken nog opleiding krijgen.

Het aantal IBO's in de regio Zuid-West Vlaanderen ligt eind september 2014 reeds op meer dan 90 procent van het aantal IBO's in heel 2013. Het aantal IBO's in 2014 zal dus duidelijk hoger liggen dan in 2013. Wat de IBO's in de industrie betreft, ongeveer 30 procent van alle IBO's in die regio, zijn er eind september 2014 al meer opgestart dan in heel 2013. IBO heeft dus een duidelijk positief effect om vacatures in te vullen, in het bijzonder voor die vacatures waarbij bepaalde competenties moeten worden aangescherpt, wat vaak het geval is bij technische beroepen. Ik denk dat u weet dat we intussen de IBO's ook hebben opengesteld voor Noord-Franse werkzoekenden, ook zij kunnen dus gebruikmaken van het IBO-stelsel.

De VDAB voert vandaag een activerend beleid waarvan arbeidsmobiliteit echt deel uitmaakt. Werkzoekenden worden ook tijdens hun bemiddelingstraject actief gestimuleerd om verdere verplaatsingen te doen. We blijven werken binnen het kader van een passende dienstbetrekking, maar vrijwillig kan iemand verder gaan en de bemiddelaars stimuleren dat.

De samenwerking tussen Forem en de VDAB in het kader van de interregionale mobiliteit lijkt mij ook echt vruchten af te werpen. In vergelijking met een aantal jaren geleden zijn er steeds meer nieuwe plaatsingen, waarbij Walen bereid zijn om te werken in Vlaanderen. In 2013 zijn 2752 Waalse werknemers nieuw komen werken in heel Vlaanderen. Ik geef de totale dagelijkse pendel van Waalse werknemers naar Vlaanderen, maar die cijfers zijn iets ouder: in 2012 waren dat 58.656 mensen. Dat is toch al een mooi aantal.

Een gemengd team van Vlaamse en Waalse consultants, dat we het IRM-team noemen, werkt in nauw verband samen en organiseert sensibiliseringssessies voor Waalse werkzoekenden, jobhunting en jobmarkten. Dat gebeurt in samenwerking met diverse partijen zoals interimkantoren. De VDAB heeft recent deze ploeg versterkt met extra consultants. Dit jaar zijn al meer dan driehonderd Waalse werkzoekenden door dit team geplaatst op Vlaamse vacatures. Dat getal is opnieuw in de grootteorde van het jaar ervoor. Dankzij die samenwerking worden dus jaarlijks driehonderd mensen geplaatst. Vooral jobs in industrie en transport worden daardoor ingevuld.

De voorzitter: Mevrouw Verlinde heeft het woord.

Mevrouw Jolien Verlinde: Concluderend kunnen we stellen dat de voorgestelde actie aantoont dat het invullen van de vacatures in Zuid-West-Vlaanderen ook door de Waalse werkzoekenden ter harte wordt genomen en dat het positieve resultaten geeft.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier (CD&V): Dat is kort en bondig samengevat, dank u.

Bedankt, minister, voor de uitgebreide uitleg. Toen ik de vraag stelde in de plenaire vergadering, zei u ook dat er iets nieuws was, namelijk dat de Vlaamse vacatures automatisch verschijnen in Wallonië. Ze moeten niet meer worden gecontroleerd of goedgekeurd. De invulling van de vacatures moet daardoor vlotter worden gerealiseerd. Kunt u daarover nog iets meer uitleg geven? Klopt dat?

U zegt dat de IBO's nu ook openstaan voor de Noord-Franse werkzoekenden. Is dat een succes? Hebt u daar cijfers van? Hoelang is het al zo?

De heer Axel Ronse (N-VA): Ik wil nog even verwijzen naar een andere problematiek in het verhaal. Minister, u had het over gemengde teams. Twee jaar geleden stond in het kader van een Interreg-project ingeschreven dat er een tripartiet team zou komen van de Waalse, Franse en Vlaamse arbeidsbemiddeldingsdiensten, die samen heel die arbeidsmarkt in de grensregio zouden

opvolgen. Het probleem was dat Forem weigerde in te stappen in dat verhaal, waardoor nu twee bipartiete teams aan Vlaamse zijde zijn ontstaan, het IRM en een samenwerking tussen de VDAB en Pôle Emploi. Dat leidt op het werkveld soms tot serieuze inefficiënties, want de vacatures moeten dubbel worden gescreend met databases.

Er is een studie gemaakt in het kader van EuresChannel, een grensoverschrijdend samenwerkingsverband tussen de arbeidsdiensten en de sociale partners, waaruit blijkt dat de Franse grensarbeiders nog steeds een serieus loonsvoordeel hebben, ondanks het uitdoven van dat statuut. Er zijn nog gerichte acties nodig ter promotie van dat voordeel.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ga ervan uit, mevrouw Fournier, dat we die vacatures effectief nog altijd over laten nemen, zonder dat er die controle is. Ik zal het even laten checken. Ik heb geen bericht gehad dat dat gestopt zou zijn.

Ik heb ook geen cijfers bij over de IBO's met Noord-Franse werkzoekenden. Als u een schriftelijke vraag indient, zullen we u die cijfers met veel plezier bezorgen.

Mevrouw Martine Fournier (CD&V): Ik wil nog even ingaan op wat de heer Ronse zei over die tripartite. Is er een specifieke reden waarom Forem daar niet aan wil participeren? Zult u nog eens proberen te onderhandelen om dat opnieuw op te starten? Dat zou immers een goede zaak zijn. Het verwondert mij sterk dat Forem daar niet in meestapt.

Minister Philippe Muylers: Ik zal dat meenemen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Güler Turan tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de verdere uitrol van het bankenplan – 174 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan (sp.a): Minister, we hebben elkaar de afgelopen legislatuur genoeg gesproken over werk en economische maatregelen, maar dat was nog vaker het geval met uw collega. Het voordeel is dat u de beide bevoegdheden nu combineert. U was in de vorige legislatuur uiteraard ook betrokken bij het bankenplan. We hebben dat heel uitvoerig besproken in de commissie. We hebben hier een hele reeks sprekers gehad, om uiteindelijk te kunnen zeggen dat er wel degelijk een credit crunch was, gelet op de cijfers.

Ik denk dan ook dat de conceptnota uit 2012 voor de uitrol van het bankenplan een heel goede zaak was, ook al was het een ingewikkeld plan, met verschillende poten en vertakkingen, die moesten maken dat we een totaalplan hadden. De essentie van het bankenplan was niet om banken te redden, want die waren al gered. Het ging erom om onze kmo's broodnodige kredieten te verlenen. Het kmo-landschap, de economische motor van Vlaanderen, is heel belangrijk, en verschillende cijfers gaven toen aan dat er een ernstig probleem was.

Er zijn verschillende afspraken gemaakt. Ik zou daar heel veel over kunnen zeggen. Daarom heb ik gewoon om een algemene stand van zaken gevraagd. De vorige minister-president en minister van Economie hield geregeld overleg – de

'high level group' – om afspraken te maken. Het bankenplan was moeilijk tot stand gekomen, maar de uitrol was uiteindelijk goed. Eind februari 2014 kon de minister-president zeggen dat er maar 1,1 miljard euro aan krediet moest worden verleend. We zitten nu al aan 1,9 miljard euro, dus dat loopt allemaal goed en wel.

De cijfers logen er niet om, toch niet wat betreft de omvang van de verleende kredieten. We hebben nu zeer recent opnieuw cijfers gekregen van de Belgische federatie van de financiële sector (Febelfin). De laatste kredietbarometer van Febelfin bevestigt de voorzichtig positieve tendens die de minister-president de vorige keer heeft aangekondigd. De weigeringsgraad wat betreft kredieten bevindt zich op het laagste niveau sinds het begin van de meting in 2008, wat uiteraard een heel goede zaak is. Dat leidt uiteraard ook tot een stijgende kredietproductie. In hoeverre dat te maken heeft met het bankenplan of met economisch beleid, is koffiedik kijken. Kunt u mij daar meer informatie en betere cijfers over geven?

Het probleem is nu blijkbaar ook een beetje verlegd. Ik zal niet zeggen dat dat een groter probleem is dan het weigeren van kredieten, maar blijkbaar is het aantal kredietaanvragen zelf gedaald. Dat is natuurlijk een probleem, dat bedrijven er nu niet meer in geloven of denken dat de banken toch zullen weigeren. Ik weet niet wat de oorzaak daarvan is. Daarom wil ik van u weten hoe het komt dat er nu 1,3 procent minder aanvragen waren dan in hetzelfde trimester van vorig jaar.

In bedrag neemt de kredietaanvraag wel toe, maar dat is te wijten aan uitzonderlijke verrichtingen. Ik heb er ook eens de laatste antwoorden van minister Kris Peeters op nagelezen. Hij zei in februari dat de verleende kredieten gemiddeld boven de 200.000 euro liggen. Is dat veel, 200.000 euro? Dat weet ik niet, maar ik hoor van veel kleine bedrijven dat het voor hen maar om 70.000 of 80.000 euro gaat. Dan denk ik dat het voor die kleinere kmo's, die kleinere bedragen nodig hebben dan 200.000 euro, een groter probleem is. Hebt u daar een zicht op?

Ik wil nog even terugkomen op een aantal zaken die minister Peeters in de laatste commissievergadering had aangegeven. Zo was het infrastructuurfonds on hold gezet, omdat er op dat ogenblik geen noodzaak voor was. Hij heeft dat toen geantwoord op een vraag van collega Lode Vereeck. Hij zei toen ook dat de vier grootbanken maandelijks moeten rapporteren aan Febelfin. Gebeurt dat? Wanneer is de highlevelgroep voor het laatst bijeengekomen? Bent u daarbij betrokken? Wat waren uw bevindingen? Hebt u een verklaring voor het dalende aantal kredietvragen? Welke stappen gaat u daarvoor ondernemen?

Hebt u het bankenplan ondertussen laten evalueren? Zijn de beoogde doelstellingen behaald? Hebt u al een agenda opgesteld voor de verdere uitrol van het bankenplan? Ziet u een nut in verder overleg met de banken en plant u een volgend highleveloverleg?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Turan, het laatste highleveloverleg heeft plaatsgevonden op 4 april. Dat was de derde bijeenkomst. Ik was daar zelf niet bij, maar ik heb wel de stand van zaken gekregen over de uitvoering van het bankenplan op dat moment.

Er zijn een drietal gerealiseerde actiepunten: het highleveloverleg zelf, het zorgtraject voor gezinnen in moeilijkheden en de kwaliteit van het kredietdossier. Zes actiepunten zitten op schema: de langetermijnfinanciering, de kortetermijnfinanciering, de crowdfunding, de Winwinlening, de groene waarborg en het

financieringsmodel voor energie-efficiënt bouwen. Eén actiepoint werd uit het bankenplan gelicht, namelijk de funding loss of wederbeleggingsvergoeding.

Wat betreft de stand van zaken van de kmo-fondsen, hebben de vier grootbanken zich geëngageerd om voor 1,1 miljard euro aan langetermijnkredieten aan kmo's en grote ondernemingen in de markt te plaatsen. Op 31 december 2013 stond de teller op 1,9 miljard euro. Uiteraard weet ik niet hoeveel daarvan dankzij het bankenplan gerealiseerd wordt. Elk van de vier grootbanken kon zijn verplichtingen vanuit zijn balans vervullen, mede doordat de financiële markten zich in 2013 beduidend versoepelden.

Wat betreft de semipublieke infrastructuurfondsen en het waarborgen van kwaliteitsvolle kredietportefeuille, meldt de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) dat er nog geen enkel akkoord afgesloten is, ook nu niet. Zoals eerder vermeld, zijn de financiële markten sinds 2013 al wat ontspanner en is het aanbod aan langetermijnkredieten weer voorhanden. Wellicht is dat de oorzaak dat dat niet nodig is. Maar als daar in de markt nood aan zou ontstaan, is het Gigarant-regelgevend kader sinds september 2013 klaar voor de oprichting van kmo-fondsen of infrastructuurfondsen. Maar ik denk dat we dat niet moeten doen als er geen vraag naar is.

Er zijn veel elementen die een invloed hebben op het aantal kredietaanvragen. Er is het investeringsklimaat, het ondernemersvertrouwen, de beoordeling van de orderpositie, vraagvooruitzichten enzovoort. Ik kan vandaag niet dé oorzaak aanduiden waardoor er minder aanvragen zijn. Het is wel iets om in het oog te houden, daarom zal ik dat in het volgende highleveloverleg opnieuw ter sprake brengen.

De initiële actiepunten zitten, zoals ik daarnet al zei, op schema. Het is belangrijk om de vinger aan de pols te houden. Daarom willen wij een open dialoog behouden in de toekomst. Ik zal nog voor het einde van het jaar een nieuw overleg houden met de sector, de banken, de ondernemingsorganisaties en de financiële instellingen.

De voorzitter: Mevrouw Verlinde heeft het woord.

Mevrouw Jolien Verlinde: Het bankenplan zit op schema en wordt verder opgevolgd.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan (sp.a): Minister, uw antwoord geeft inderdaad voor een stuk weer wat ik op dit ogenblik al weet. Wat mij vooral interesseert – en u hebt dat zelf ook aangegeven – is de kredietverlening van de kleinere ondernemingen, de kleinere bedragen. Ik heb het over de dalende vraag. Dan weet je dat het niet aan de lange termijn en de grote bedragen ligt. Dat is al opgenomen in mijn vraag. U zegt dat u dat de volgende keer zult opnemen.

Ik heb een bijkomende vraag. U zult daar vandaag waarschijnlijk niet op kunnen antwoorden, maar ik wil u vragen dat bij te houden voor de volgende keer dat we het nog eens over het bankenplan hebben. U kunt mij dan ook misschien zeggen wanneer de volgende high level group gepland is. Ik ben namelijk vooral geïnteresseerd in de kredietverlening van de kleinere ondernemingen, met kleinere bedragen.

De vorige minister had een opdracht gegeven tot het uitvoeren van een haalbaarheidsstudie wat de oprichting van kredietunies in Vlaanderen betreft, in navolging van Nederland. KPMG was daarmee bezig. Eind maart, begin april zou er een overleg geweest zijn om de definitieve resultaten daarvan te bespreken. Ik heb daar nu totaal geen zicht meer op.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy (CD&V): De reden dat de vraag gedaald is, is heel eenvoudig: het ondernemersvertrouwen is de afgelopen maanden in elkaar gezakt. Ik denk dat dat jammer genoeg de hoofdreden is. We moeten daar geen doekjes om winden.

Minister, ik vind het goed dat u het project voortzet en dat u een overleg zult houden met de high level group. Ik weet niet wat uw timing is. Maar binnenkort – ik ken de datum niet uit het hoofd – is er een stresstest voor de banken. Die zal een enorme impact hebben. Hopelijk zal die het vertrouwen herstellen, maar dat is niet zeker. Ik stel voor dat u de bijeenkomst nadien plant, omdat het de kaarten in de bancaire wereld grondig zal verschudden. Ik vrees dat de vraag naar krediet alleen maar zal toenemen als het vertrouwen in het investeringsklimaat herneemt, wat we ook uitvinden: bankenplan, kredietunie enzovoort.

Ik steun wel het voorstel van de kredietunies. Dat voorstel wordt nu naar voren gebracht door mevrouw Turan, maar is in feite een oud voorstel. Het is heel complex. We moeten dat bekijken met de federale overheid. Maar dat lijkt mij een echt zinvol initiatief. Het kan natuurlijk niet – evenmin als crowdfunding – de rol van de banken vervangen, maar we zouden zinvol kunnen voortwerken op de kredietunies. Ik ben dus blij dat de high level group er komt. We moeten de stresstest afwachten en daarna misschien alternatieve financiering nieuwe kansen geven, onder andere via de kredietunie.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan (sp-a): Dat van de kredietunies is inderdaad zeer positief. We moeten het warm water niet meer uitvinden. In Nederland en de ons omringende landen hebben ze op dat vlak al een grote voorsprong. KPMG heeft daarover een hele studie gemaakt. Er zou een eindvergadering komen om daarvan de resultaten vast te leggen.

Als u even teruggrijpt naar de studie die toen werd besteld in opdracht van de Vlaamse Regering, kunt u daarover acties nemen en kunnen we volgende keer uitvoerig bespreken hoe we de kredietunies kunnen aanpakken, uiteraard in samenwerking met de federale overheid, want sommige maatregelen moeten door die federale overheid genomen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Yasmine Kherbache tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het zeer lage gebruik van instapstages – 178 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp-a): Minister, ik wil het graag hebben over een zeer kwetsbare groep op de arbeidsmarkt: de laaggeschoolde werkzoekende jongeren, de ongekwalificeerde uitstroom. De cijfers spreken voor zich: het meest recente schoolverlatersonderzoek bevestigt nog maar eens dat het om een structureel probleem gaat. Van de schoolverlaters die zich als werkzoekende hebben ingeschreven, is toch bijna 15 procent laaggeschoold. 7000 van die 61.000 zijn ongekwalificeerd. Dat zijn algemene cijfers. De cijfers in de steden zijn nog zorgwekkender. Zo is er in Antwerpen een ongekwalificeerde uitstroom van 28 procent, dat is toch bijna één op drie.

Het is een kwetsbare groep omdat het risico op langdurige werkloosheid bij die groep zeer groot is. Het is van belang dat we, zodra ze zich hebben ingeschreven bij de VDAB, meteen een passend aanbod doen. We moeten zorgen voor een sluitende aanpak.

Maar wat zeggen de cijfers? Van de laaggeschoolde schoolverlaters is bijna één op drie na één jaar nog steeds of opnieuw werkloos. Ruim 10 procent heeft tijdens heel dat jaar geen enkele werkervaring, zelfs nog geen dag, opgedaan. Dat is zorgwekkend.

Het Vlaamse arbeidsmarktbeleid heeft al een heel instrumentarium uitgewerkt om daarop in te spelen. Ik weet dus dat het een bezorgdheid is. Het is van belang om die instrumenten dan ook tijdig te evalueren. Vandaag wil ik het graag hebben over die instapstages. De Vlaamse Regering heeft die op 25 januari 2013 ingevoerd. Het is een laagdrempelig instrument om werkervaring aan te bieden aan de laaggeschoolde schoolverlaters.

Die laagdrempeligheid is belangrijk, omdat men ziet dat bij de andere arbeidsmarktinstrumenten, bijvoorbeeld de individuele beroepsopleiding (IBO), die algemeen als een succesvol instrument wordt beschouwd, de kansengroepen – en in het bijzonder de laaggeschoolde jongeren – ondervertegenwoordigd zijn.

Het idee was een laagdrempelige maatregel vast te leggen, de instapstages, om die jongeren een werkervaringskans te geven. Maar wat blijkt uit de cijfers? Ik beschik over de cijfers van augustus 2014, misschien hebt u recentere cijfers. Sedert de invoering hebben 2610 schoolverlaters zo'n stage gevolgd. In de maand augustus 2014 hebben er ruim 1100 een stage gelopen in Wallonië, 353 in Brussel en 198 in Vlaanderen. Ofwel is dat een signaal, ofwel zijn de cijfers niet correct.

Minister, hoe verklaart u het lage gebruik van die instapstages? Wat is daarop uw antwoord? Hebt u een alternatief? Ik hoor het graag.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Iedereen is ervan overtuigd dat jeugdwerkloosheid een belangrijk probleem is dat moet worden aangepakt. Er zijn daarover heel wat sporen terug te vinden in het regeerakkoord en binnenkort ook in de beleidsnota – daarvan gaan we althans uit. Dat is zeer positief. We kijken ernaar uit hoe dat in zijn werk zal gaan.

De instapstages zijn een voorbeeld van een maatregel die op een verkeerde manier tot stand is gebracht. De federale overheid heeft een bepaald concept naar voren geschoven zonder dat goed te overleggen met de deelstaten die de maatregelen op het terrein moeten uitvoeren. De resultaten zijn er dan ook naar. De cijfers van mevrouw Kherbache zullen ongetwijfeld correct of min of meer correct zijn. Het is zeker geen succes te noemen.

Minister, u bent ondertussen een paar maanden opnieuw aan de slag als minister van Werk. Een paar dagen geleden is er een nieuwe federale minister van Werk aan de slag gegaan. Wanneer wordt er een eerste overleg gepland? Hebt u daartoe al initiatief genomen? Het is heel kort dag, ik weet het. Ik heb begrepen dat die man de laatste dagen niet veel heeft geslapen. Het lijkt mij wel belangrijk om zo snel mogelijk rond de tafel te zitten om uw en zijn beleid op elkaar af te stemmen.

De voorzitter: Mevrouw Taelman heeft het woord.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Minister, de heer Bothuyne verwijst terecht naar de aandacht in het regeerakkoord voor de doelgroep jongeren. Dat

is een bijzonder belangrijk aandachtspunt. Een jongere die een hele tijd geen werkervaring kan opdoen, is eigenlijk onverdraaglijk. Men spreekt zelfs van 'een verloren generatie'. We zijn het aan onszelf verplicht om daar heel veel aandacht aan te besteden.

In de vorige legislatuur heeft mevrouw Peeters regelmatig vragen gesteld over de instapstages en het lage gebruik ervan. Ze maken deel uit van de drietrapsraket van de vorige legislatuur: de werkinleving, de instapstage en de individuele beroepsopleiding (IBO). Het blijft jammer, en daarmee sluit ik aan bij de collega's hier, dat het contingent van 4450 plaatsen voor instapstage dat aan Vlaanderen werd toegekend, niet ten volle werd aangewend.

Minister, het zou goed zijn dat de verslagen van deze commissie met emoticons konden worden aangevuld. Dan zou uw lichaamstaal ook tot uiting komen. Die is altijd heel sprekend. Dat zou de verslagen opleuken. (*Gelach*)

Dit had deels te maken met de voorwaarden die ervoor zorgden dat een deel van de jongeren niet in aanmerking kon komen van de instapstages. Hoe is dat aanbod van de instapstages door de bedrijven intussen geëvolueerd?

De voorzitter: Mevrouw Remen heeft het woord.

Mevrouw Grete Remen (N-VA): Minister, ik wil het rampscenario wat nuanceren. De instapstages in Vlaanderen liggen heel laag, in augustus amper 198. Deze cijfers vergelijken met Brussel of Wallonië is echter zoals appels en peren vergelijken. Het zijn de gewesten die in zekere mate de voorwaarden bepalen om de instapstages in te vullen. In Vlaanderen moet de stagiair jonger zijn dan 25 jaar en niet beschikken over een diploma secundair onderwijs. In Wallonië en Brussel mag hij niet ouder zijn dan 30 jaar en minstens een getuigschrift hebben van het secundair onderwijs.

Nog een kanttekening: in 2013 bedroeg de ongekwalificeerde uitstroom in Vlaanderen 7,5 procent, wat uiteraard nog te veel is, maar in Wallonië was het 14,7 en in Brussel 17,7 procent. In Wallonië en Brussel zijn de voorwaarden veel uitgebreider. Er zijn meer jongeren die er gebruik van maken. Het percentage ligt dus hoger. Dat wil niet zeggen dat we in Vlaanderen nog altijd betere cijfers moeten halen. Instapstages mogen geen doel op zich zijn. Het ultieme doel is de jongeren, gekwalificeerd of niet, snel en goed op de arbeidsmarkt krijgen.

Ik wil erop wijzen dat de instapstage niet de enige manier is om jongeren aan het werk te krijgen. Onze minister heeft al tal van projecten op poten gezet die wel succes kennen. Denk aan de IBO's, de werkinlevingstrajecten en zeker ook het duaal leren.

In deze legislatuur zal onze Vlaamse Regering nog sterker inzetten op de verschillende vormen van werkplekleren. Zo zal zij echt werk maken van een geïntegreerd systeem van duaal leren, en dat kunnen we zien als een volwaardige onderwijsvorm. In Duitsland heeft dit wel zijn nut bewezen. Daar is 88 procent van de beroepsstudenten al actief in een bedrijf; in Denemarken is dat 98 procent. We zien daar ook de resultaten: Duitsland heeft een jeugdwerkloosheid van nog geen 8 procent; in België piekt dat op bijna 20 procent. Laten we daarop inzetten. Bedrijven en kmo's zijn vragende partij voor het systeem van duaal leren.

Minister Philippe Muylers: Mocht er nog iemand aan twifelen: zowel in de vorige als in deze legislatuur is de aandacht voor jongeren fundamenteel. Ik herinner me de beleidsnota van vijf jaar geleden. We hebben daarin twee doelgroepen naar voren geschoven: de laaggeschoolde jongeren en de oudere werkzoekenden, waarmee we duidelijk slechter scoorden dan andere regio's.

Voor de nieuwe leden in deze commissie: we hebben het hier en in de regering vaak gehad over mijn maatregelen. Ik heb de maatregelen en hoe ze in elkaar schuiven ooit zelfs uitgelegd op een bord. Mijnheer Bothuyne, u hebt gelijk, de federale overheid is er vorige keer zo even tussen gefietst op een Vlaamse bevoegdheid.

Om die instapstage – mevrouw Remen had het erover – in te passen hebben we er voorwaarden aan gekoppeld. Op vraag van en in overleg met de sociale partners hebben we – in tegenstelling tot de andere gewesten – beslist om de instapstages alleen te richten op de ongekwalificeerde uitstroom. Dat was een bewuste keuze waardoor we natuurlijk minder plaatsen hebben. Het is spijtig dat we die 4000 plaatsen niet hebben ingevuld. Wij hebben die nooit gevraagd. Men heeft daar nooit overleg over gepleegd. Men heeft ons dat toegeschoven. Men verwachtte dat Vlaanderen zoveel plaatsen zou invullen.

Nog een aantal punten over de instapstages. Het is voor maximum drie maanden bij dezelfde werkgever. We hebben die maatregel aangepast om verdringing van bestaande instrumenten te voorkomen. Als een IBO en een instapstage dezelfde voorwaarden zouden hebben, maar de ene met aanwerving en de andere zonder, dan zou dat tot verdringing kunnen leiden als we die naast elkaar voor dezelfde mensen zouden laten bestaan.

IBO's zijn bedoeld voor alle leeftijden. Daar bestond in het verleden al eens discussie over. Wie de gerealiseerde IBO's wil bekijken, moet alles in rekening nemen. Sinds januari 2013 tot en met augustus 2014 zijn er 11.168 min-25-jarige werkzoekenden opgestart. De meeste IBO's leiden tot een contract van onbepaalde duur. Ik vind dat veel beter dan een instapstage van drie maanden bij dezelfde werkgever.

We hebben nog een project opgestart: de WIJ-trajecten (werkinlevingsprojecten voor jongeren) voor de ongekwalificeerde uitstroom die zeer snel na het schoolverlaten kunnen worden opgenomen. Sinds januari 2013 tot augustus 2014 zijn er 3784 opgestart. Met die twee projecten hebben we dus kort op de bal gespeeld. We hebben jongeren van min 25 effectief naar de arbeidsmarkt kunnen leiden.

Aan de instapstages is een strikt federaal reglementair kader verbonden. Een groot nadeel is dat de instapperiode voor deze stages moet liggen in de tweede helft van de beroepsinschakelingsstijd. Dit maakt dat het een discontinue maatregel is. Het aantal jongeren dat in aanmerking komt, ligt gedurende een half jaar zeer laag, want ze moeten in de tweede helft zitten van hun instapperiode.

U vroeg cijfers, mevrouw Taelman. Die heb ik nu wel bij. Voor dit jaar bedraagt het aantal opgestarte instapstages voor januari – en dat heeft te maken met de discontinuïteit – 21. Meer kan bijna niet. Men moet in de tweede helft zitten. Men moet dus al bijna een jongere zijn die ongekwalificeerd uitgestroomd is in een bepaalde periode van het jaar om in aanmerking te komen. U begrijpt, als bedrijven stageplaatsen hebben die ineens niet kunnen worden ingevuld omdat het discontinue is, is dat een slechte zaak. Ik kom daar nog op terug. Wij proberen dat op te vangen met andere maatregelen.

In februari waren het er 61, in maart 140, in april 226, in mei 297, in juni 378, in juli 453, in augustus 478 en in september 511. Je ziet het stijgende ritme. Meer jongeren bieden zich aan.

Ik zei al dat het discontinue karakter de flexibele inzet van het instrument is. We zien ook dat een van de problemen die zich voordoen, de beperkte kennis van het Nederlands is, de beperkte taalvaardigheid – zeker als er klantencontacten

zijn. Ook de VDAB heeft dat als probleem ervaren. De sector van de kleinhandel is de grootste aanbieder van instapstages. Daar kunnen taalkennis en taalvaardigheid een voorwaarde zijn.

Stageplaatsen worden uiteraard aangeboden door de werkgevers. Wat de werkgevers vragen, stemt niet altijd overeen met de profielen van wie in aanmerking komt voor een instapstage. Op dit moment zijn er meer instapstages dan er jongeren zijn die het kunnen invullen. Dat heeft ook te maken met dat discontinue karakter. De VDAB gaat dan in overleg met de werkgever om te zoeken naar een andere oplossing, bijvoorbeeld door een aanpassing van de eisen of een opleidingsplan, waardoor de jongeren toch naar die plaats kunnen doorstromen, of door over te schakelen naar een andere maatregel, niet de instapstage of een IBO of zelfs een reguliere vacature. Daarvoor waren de stageplaatsen oorspronkelijk niet bedoeld. Maar dat is niet de essentie. De essentie is dat die jongeren maximaal worden geholpen. Dat is het maatwerk dat we willen blijven bieden.

De voorzitter: Mevrouw Verlinde heeft het woord.

Mevrouw Jolien Verlinde: De instapstages worden in Vlaanderen veel minder gebruikt. Maar als je het geheel van de stages, werkinlijving en IBO's bekijkt, blijkt dat veel meer dan tienduizend jongeren hiervan gebruik hebben kunnen maken.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp.a): Wat mevrouw Verlinde als conclusie geeft, vormt de kern van mijn vraag. Er bestaan heel wat instrumenten waarop jongeren kunnen inspelen. Maar hier hebben we het over de kwetsbaarste groep: de laaggeschoolden en de ongekwificeerden. Zij zijn ondervertegenwoordigd, ook in de IBO's. We moeten erover nadenken hoe we die jongeren een aanbod kunnen geven. Zij lopen het grootste risico op langdurige werkloosheid.

Minister, u gaf aan dat de instapstage hier in Vlaanderen gekoppeld wordt aan extra voorwaarden. Dat klopt. Maar dat verhoogt natuurlijk de drempel voor de toepassing van die maatregel. Het argument is dat men geen concurrentie met de andere arbeidsmarktinstrumenten wilde creëren. Ik zal dit waarschijnlijk de komende maanden regelmatig zeggen. Ik heb de voorbije jaren vaak gezien dat we onze arbeidsmarktmaatregelen nodeloos ingewikkeld maken of ze te veel koppelen aan voorwaarden, waardoor ze hun effectiviteit missen. Ik zou daar echt voor opletten. Na een tijdje krijg je een gesloten systeem en primeert het oplossen van de concurrentie tussen maatregelen, terwijl je eigenlijk veel meer volutarisme zou moeten tonen ten aanzien van zeer kwetsbare groepen. Daarom moet je ze complementair aanbieden, temeer omdat ze ondervertegenwoordigd zijn. Je zou een combinatie kunnen voorstellen in plaats van een cumulverbod. Men is daarin veel te streng. De cijfers spreken voor zich.

Ik hoor dat men een overleg gaat opstarten met het federale niveau. Ik vind het wat te gemakkelijk om altijd te verwijzen naar het andere beleidsniveau. Als men die instapstages op het federale niveau heeft voorzien, dan was het een faciliteit die je kunt benutten. Dan heb je er alle belang bij om die maximaal aan te grijpen. Dat zijn instrumenten, dat is ook budget. Je moet als reden niet inroepen dat je niet op dat moment was geconsulteerd, of niet voldoende. Dan moet iedereen daar zijn verantwoordelijkheid nemen en er het beste van maken. Nu moet je niet verwijzen naar een ander niveau. Het probleem is te belangrijk om dergelijke drogredenen te hanteren.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele (N-VA): Mevrouw Kherbache, ik vind het zeer vreemd dat u nu komt zeggen dat in overleg treden blijkbaar betekent dat je je eigen verantwoordelijkheid niet meer opneemt en dat je dan niet meer zelf doet wat je moet doen. Het is net door in overleg te treden dat beide overheden maximaal die bevoegdheid kunnen invullen. Het gaat toch om het resultaat op het terrein? U hebt het zeer terecht over die kwetsbaren. Om hen zo goed mogelijk en maximaal te kunnen helpen, is dat overleg nu net van belang. Zo kunnen we de inspanningen die worden geleverd op het federale niveau én op het Vlaamse niveau, maximaal laten ingrijpen op elkaar, met het beste resultaat op het terrein. Ik val hier achterover van mijn stoel als ik u nu plots hoor zeggen dat overleg betekent dat je de eigen verantwoordelijkheid niet zou opnemen. Dat is helemaal van de pot gerukt.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan (sp.a): Minister, wij hebben de voorbije legislatuur dikwijls over deze groep jongeren gedebatteerd. Dat heeft in maart 2013 tot resultaat geleid. Ik vergeet nooit dat u toen een uiteenzetting hebt gegeven. U hebt mij ook jarenlang geantwoord hoe dat komt, met betrekking tot de tewerkstelling van jongeren. Ik heb de cijfers van de instapstages gekregen na een schriftelijke vraag. Ik was vooral geïnteresseerd in de redenen waarom dat niet vlot liep. Het percentage als gevolg van het taalprobleem, dat als reden werd opgegeven, was zo minimaal, dat dat eigenlijk te verwaarlozen is. Het verbaast me dat u dat vandaag opnieuw herhaalt. Ik heb uiteraard mijn schriftelijke vraag op dit ogenblik niet bij, maar ik wil u echt verzoeken, teneinde het probleem correct te kunnen weergeven, om de volgende keer die percentages te noemen. Dat taalprobleem leidde echt tot een verwaarloosbaar percentage. De laaggeschooldheid en de tewerkstelling van mensen van een andere origine: breng dat alstublieft niet terug op taal. Taal is belangrijk, we moeten daarop inzetten. Maar uw cijfers, gegeven op mijn schriftelijke vraag, toonden een verwaarloosbaar percentage. U hebt het hier vandaag opnieuw uitgebreid over dat taalprobleem gehad. Als u de volgende keer die percentages meebrengt, weten de collega's waar het specifiek over gaat.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy (CD&V): Ik vind het hartverwarmend om te horen hoe in deze commissie vurig gepleit wordt voor meer overleg met het federale niveau. Ik word er bijna emotioneel van. We kunnen er een emoticon bij zetten. Vlaanderen heeft voor het eerst het bijna volledige pakket op het vlak van het doelgroepenbeleid. Laat ons het nu ook doen. Ik vind het goed dat er een overleg is. Ik moedig dat aan, zowel in de vorige legislatuur als nu. Maar wij hebben nu vijf jaar om in deze commissie fantastisch te werken aan die problematiek. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Minister, het is geen verwijt. Er hoeft geen emoticon bij. Maar ik zou zeggen: laat het ons hier doen. We hebben bijna de volheid van de bevoegdheid. Ik geloof ook dat u dat fantastisch gaat doen. Ik zal u daar voor 100 procent in steunen, zoals ik dat altijd doe. Maar ik zou vooral zeggen: laat ons er nu voluit zelf voor gaan.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ga uit van de bevoegdheden die we hebben. We werken daarmee. Als een minister het op 1 mei nodig vindt om een nieuwe maatregel uit te werken, waarbij er geen overleg is, en hij fietst door de op Vlaams niveau bestaande maatregelen door, met betrekking tot een bevoegdheid die de persoon in kwestie dan minder had, dan wordt het moeilijk. Dat is alles wat ik wou zeggen.

Mevrouw Kherbache, dat is geen drogreden maar een feit. Dat is geen drogreden om niets te doen. Ook niet om dan maximaal in te zetten, om die maatregel in te passen. Uw tussenkomst was wat tegenstrijdig. U zegt dat ik ervoor moet zorgen dat het complementair is. Dat is juist wat wij hebben gedaan. Wij hebben het complementair gemaakt door er bijkomende voorwaarden aan te koppelen. Zonder die voorwaarden hadden een aantal mensen nu wellicht geen contract van onbepaalde duur gehad. Want het was veel interessanter om een instapstage te hebben. Ik ben fier dat ik in die periode 11.000 IBO's heb gedaan en wat minder instapstages, want IBO's leiden voor de meeste mensen tot een job. Wat u vindt, is tegen wat de sociale partners vinden: u vindt dat het op dat moment beter is om een instapstage te geven in plaats van een IBO. Dat is niet in het belang van de jongere. Wij gaan uit van het belang van de jongere. Dat zijn geen drogredenen.

Ik vind uw opmerkingen raar en tegenstrijdig. We hebben ze complementair gemaakt. Ik heb geen fetisj om zo veel mogelijk op de federale maatregel te kunnen inzetten. Ik wil kijken naar de totaliteit. U zegt dat de laaggeschoolde jongeren de kern van de zaak uitmaken. Wel, ik neem ze veel vroeger op. Ze moeten niet wachten tot de tweede helft van de wachttermijn, zoals de federale maatregel stelt. Ze kunnen bij ons beginnen vanaf de eerste dag met een werkinleving. Zo heb ik er ook 3400, die daarin zijn gestapt.

En ja, we hebben het complementair gemaakt, want na de instapstage kun je gerust een IBO doen. Het ene kan worden gekoppeld aan het andere. Na een werkinleving kun je de instapstage doen en dan de IBO. Ik heb het maximaal ingeschakeld. Het gevolg is dat we wat lagere cijfers hebben, maar het geheel zit veel beter in elkaar dan het was.

Mevrouw Turan, uiteraard worden die antwoorden mee door de VDAB voorbereid. Ze geven ons een insteek. Ik ben de percentages niet gaan nakijken. U hoeft niet zo beschuldigend te doen, dat ik een probleem aanhaal. Ik heb daarbij letterlijk gezegd: "een ander probleem dat de VDAB mij signaleert". U vindt dat de VDAB mij dat niet had mogen signaleren, want het is geen probleem. Wel, ik zal het nazien, maar ik vind het nogal beschuldigend. (*Opmerkingen van mevrouw Güler Turan*)

Mevrouw Turan, ik ben vol vuur omdat ik het een belangrijk probleem vind. Ik denk dat we het sterk aanpakken, dat we het in het verleden sterk hebben aangepakt en dat we het verder sterk zullen moeten aanpakken. Ik sta open voor kritiek, heel zeker, om de zaken te verbeteren, maar niet voor kritiek waarbij u zegt dat ik mijn eigen bevoegdheid in de hand moet nemen.

Tot slot, mijnheer Bothuyne, uiteraard zal ik met mijn oud-collega uit de Vlaamse Regering en mijn nieuwe collega in de Federale Regering met veel plezier overleg plegen. Ik ken nog wel thema's waarover ik het wil hebben, om de Vlaamse bevoegdheid beter te kunnen invullen. Maar als dat niet lukt, doen we het met de maatregelen zoals ze nu bestaan. Maar om die nog beter te kunnen invullen, zal ik met heel veel plezier met mijn federale collega overleggen. Ik heb nog geen datum, want ik vond het kies om hem de kans te geven zijn kabinet op te starten en zo, maar ik zal zeker contact met hem opnemen.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp-a): Minister, ik hoor graag dat u dit probleem ter harte neemt. Als ik het heb over overleg, geef ik dat als argument om aan te geven dat dit nooit een argument mag zijn om de resultaten te verklaren, zeker niet als je zoveel eigen bevoegdheden hebt.

Mijnheer Diependaele, er moet uiteraard overleg zijn. De cijfers spreken voor zich. Het is niet voldoende om ernaar te verwijzen dat we een maatregel niet

hebben gevraagd of dat er niet voldoende overleg is geweest. Ofwel gebruik je je eigen instrumenten, ofwel werk je aan een goed overleg. Maar dat mag niet het argument zijn om de resultaten te verantwoorden.

De complementariteit tussen de maatregelen kun je op verschillende manieren aanpakken. Mijn punt is, als je instrumenten richt op zeer kwetsbare groepen en je legt de voorwaarden hoger, is het minder voluntaristisch. U zegt dat er tienduizend jongeren in de IBO zitten, maar daar zitten te weinig kwetsbare jongeren bij. U legt de drempel hoger voor een maatregel, die u misschien niet hebt gevraagd, mij niet gelaten, maar dat is iets anders. In dat geval moet u de ondervertegenwoordiging van de kwetsbare groepen in de IBO aanpakken.

Ten slotte, we moeten daarover verder discussiëren. De komende maanden en jaren moet, in samenwerking met Onderwijs, de ongekwalficeerde uitstroom een speerpunt zijn van het arbeidsmarktbeleid. Laaggeschoolde mensen worden nu niet genoemd als een doelgroep op zich. Dat is ook een aandachtspunt. Dat is een voorbode van een volgende vraag, want ik denk dat we daarop de focus moeten leggen, ook in ons arbeidsmarktbeleid.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over Sentower Park
– 104 (2014-2015)**

**VRAAG OM UITLEG van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de ontwikkelingen rond het hippisch centrum Sentower Park (Opplabbeek) in het licht van de toegekende strategische investeringssteun door de Vlaamse Regering
– 134 (2014-2015)**

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, bedankt voor de flexibiliteit in de volgorde van de vragen. Het is onmogelijk om in twee commissies tegelijk een vraag te stellen.

Minister, begin september 2012, een goede twee jaar geleden, trok de toenmalige minister-president naar – wat ik hier in Brussel vaak hoor omschrijven als – het verre Limburg en meer in het bijzonder naar Opplabbeek, om daar de eerste steen te leggen van wat een hippisch centrum zou moeten worden, de megamanege Sentower Park. Dat grote project werd neergepoot op de gronden van het voormalige recreatiedomein 't Laer en moest volgens de minister-president uitgroeien tot een van de Europese toplocaties voor professionele ruiters en recreanten. De Vlaamse Regering droeg daarom 1 miljoen euro strategische investeringssteun bij tot de investering van in totaal 15 miljoen in dat hippisch centrum, dat op korte termijn het mekka van de paardensport in de Benelux moest worden.

In de vorige legislatuur, toen de beslissing werd genomen door de Vlaamse Regering, op 19 september 2011, hebben we daarover een uitvoerig debat gevoerd in de commissie, omdat een minister loslippig was geweest en stelde dat hij of zij die investeringssteun in de vrijetijdsindustrie toch zeer twijfelachtig vond. Maar minister-president Peeters benadrukte in zijn toespraak bij de eerstesteenlegging de wereldwijde erkenning van Vlaanderen en Limburg als

expertisecentrum in paardensport en het belang dat het nieuwe centrum zou spelen in de versterking van dit imago.

We zijn nu een jaar na de opening van het Sentower Park, en dat grootste paardencentrum van de Benelux staat al te koop. Dat werd overigens bevestigd door een vastgoedkantoor in Turnhout. De geruchten over mogelijke problemen bij Sentower Park waren er al van bij de opening. In mei dit jaar lazen we in de kranten al geruchten over financiële problemen. Maar die werden door het managementteam steevast de kop in gedrukt.

Hoewel de dagelijkse werking voorlopig doorgaat, althans dat vernemen wij uit krantenartikels, net als de wekelijkse trainingen en evenementen, roept een en ander toch vragen op. Meer in het bijzonder wil ik het hebben over de beslissing van de Vlaamse Regering in september 2011 om via het Agentschap Ondernemen 1 miljoen euro investeringssteun toe te kennen.

Even technisch: hoe gebeurt de uitbetaling van de investeringssteun? Dat gebeurde in schijven die gebonden waren aan het verloop van het project: 30 procent bij de start, 30 procent wanneer het programma voor 60 procent gerealiseerd is en het saldo bij het afsluiten van het programma. De afdeling Inspectie Economie van het Agentschap Ondernemen zou een eindcontrole moeten doen. Het niet naleven van de voorwaarden kan leiden tot een annulering van de steun, met terugvordering van de reeds uitbetaalde schijven. Wanneer de geplande investeringen niet volledig worden gerealiseerd, wordt de steun pro rata verminderd. Ook het niet behalen van de beloofde tewerkstelling zou een daling van de steun tot gevolg kunnen hebben.

Minister, wat is uw reactie op de ontwikkelingen rond het hippisch centrum Sentower Park en dit in het licht van de strategische investeringssteun van 1 miljoen euro die het project heeft gekregen van de Vlaamse Regering? Hoe strategisch was die investeringssteun als het park één jaar na de opening al wordt gesloten?

Wat is de oorzaak van die snelle verkoop? Vindt u dat u nu reeds moet ingrijpen? Hebt u al nieuws over de eventuele verkoop aan potentiële geïnteresseerden?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, ik ben van Dendermonde, en wij hebben iets met paarden. Een mens googelt dan al eens iets en dan valt het je plots op dat een paardencentrum, dat met veel bombarie maar ook met veel discussie in de samenleving is geopend, een jaar later alweer te koop staat. Je kunt je daar verschillende vragen bij stellen. Heeft dat te maken met het falen van het concept van de zaakvoering? Of is er meer aan de hand? Beschouwt men dat als een soort belegging die men als afgerond beschouwt, en vervolgens met winst wil doorverkopen?

Op zich zou dat nog geen vragen in de commissie opleveren, ware het niet dat er 1 miljoen euro in het project is gepompt via de strategische opleidings- en investeringssteun. Dat is een significante steun, aangezien 1 miljoen euro het maximum is dat we aan staatsteun mogen geven op een project van 15 miljoen euro.

De tweede vaststelling is dat de continuïteit van de activiteiten gegarandeerd zou blijven. Ik vind dat een belangrijk gegeven: als je het hebt over strategische hefbomen, staan die activiteiten centraal, veeleer dan de eigenaars zelf.

Ik zal verder niet uitweiden over de modaliteiten. Dat heeft collega Janssens al gedaan. Ik wil op mijn beurt wel weten wat uw reactie is op de mogelijke verkoop, minister. Hebt u zich vergewist van de continuïteit van de activiteiten?

Kunt u bevestigen dat die behouden blijven? Wat zou er volgens u moeten gebeuren als dat niet zo is? Overweegt u, in het licht van deze gegevens, om de gegeven steun terug te vorderen? Die clausule bestaat immers.

Acht u, in het licht van dit en andere dossiers, een meer structurele evaluatie van dit pakket maatregelen noodzakelijk? Wat zijn uw inzichten en desgevallend initiatieven in dat verband?

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

De heer Jos Lantmeeters (N-VA): Voorzitter, net als de minister laat ik het werk vandaag over aan derden. Kristien zal de vraag verder afwerken.

Mevrouw Kristien Stulens: In eerste instantie zou ik willen benadrukken dat wij blij zijn dat Limburg erkend werd als expertisecentrum voor de paardensport. Ik blijf die vaststelling belangrijk vinden, en zelfs voor herhaling vatbaar. Ook wil ik benadrukken dat wij zeer tevreden zijn dat de toenmalige subsidie-reglementering intussen werd aangepast, zodat problemen zoals nu bij Sentower Park, vermeden kunnen worden.

Ik wil er de nadruk op leggen dat er met betrekking tot de ontvanger van de subsidie geen probleem is. Enkel de overdracht van de aandelen zou op dit ogenblik aan de orde zijn. Toch willen wij u vragen om de uitbetaling van de laatste schijf van de subsidie aan een ernstig onderzoek te onderwerpen en desgevallend, indien daar redenen voor bestaan, de terugbetaling van de reeds uitgekeerde bedragen te willen onderzoeken.

Wij zouden vooral aandacht willen vragen voor de overeengekomen tewerkstelling van de dertig voltijdse equivalenten. Zijn zij inmiddels aangeworven?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, ik zal ook de vragen die Lydia Peeters had ingediend, meenemen. Zij kon er vandaag niet zijn, maar ze had in haar vraag nog een extra element aangehaald, dat bij de andere vraagstellers niet aan bod is gekomen.

Vooreerst wil ik het geheel even situeren. Op 14 juni 2011 diende Sentower Park bij het Agentschap Ondernemen een aanvraag voor strategische investeringssteun in, in het kader van het SIOS-systeem (strategische investerings- en opleidingssteun). Het SIOS-ondersteuningskader is intussen vervangen door een nieuw beoordelingskader voor strategische transformatiesteun. Dat is goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Daarbij worden dossiers op basis van heel andere criteria beoordeeld, onder meer innovatie, internationalisering en duurzaamheid.

Het Sentower-dossier werd echter getoetst aan de beoordelingscriteria die op dat moment bestonden, namelijk die van het SIOS-systeem. De evaluatie van die criteria door het Agentschap Ondernemen leverde een score op van 73 punten, wat volgens de SIOS-reglementering recht gaf op 9 procent investeringssteun, met een maximum van 1 miljoen euro.

De Inspectie van Financiën verleende op 9 augustus 2011 een positief advies, waarna het dossier werd geagendeerd bij de Vlaamse Regering, die op 19 september 2011 unaniem besliste om 1 miljoen euro strategische investeringssteun toe te kennen. Het park werd geopend op 2 oktober 2013, maar de investering is nog niet volledig uitgevoerd.

De subsidie wordt in schijven uitbetaald: 30 procent bij de start, 30 procent als 60 procent van de werken zijn afgerond en het eindsaldo na de volledige realisatie van

het project, na een eindcontrole door de afdeling Inspectie Economie. Normaal gebeurt die eindcontrole op het moment dat de eindsteun wordt aangevraagd of een jaar na het afwerken van de werken. Hier zijn ze niet afgewerkt en is de eindsteun niet aangevraagd, dus is er nog geen eindcontrole gebeurd.

De eerste schijf van 30 procent, 300.000 euro, is uitbetaald op 6 februari 2012, de tweede schijf van nog eens 300.000 euro op 9 september 2013. De derde schijf is, zoals zonet gezegd, nooit uitbetaald.

Zij hebben op een bepaald moment uitstel gevraagd. Ze kunnen dat doen, om de eindcontrole en de eindfactuur uit te stellen. Zij hebben uitstel met een jaar gevraagd en gekregen, nog tijdens de vorige termijn.

De Vlaamse Regering heeft in totaal dus al 600.000 euro uitgekeerd. Er werden evenwel voorwaarden gesteld bij de steuntoekenning. De eerste voorwaarde was dat er in totaal 15.585.000 euro in het project zou worden geïnvesteerd. Daarnaast moest men 30 voltijdse equivalenten tewerkstellen, een verhouding tussen de opleidingskosten en de loonkosten hebben van meer dan 1 procent, een groeiversiteitsplan hebben opgesteld, en beschikken over het milieu-managementsysteem Charter Duurzaam Ondernemen Limburg.

Ik kan u een belangrijk element aangeven. Artikel 47, paragraaf 1, ten tweede, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 februari 2008 tot toekenning van strategische investeringssteun aan ondernemingen aan het Vlaamse Gewest bepaalt dat een vervreemding of een wijziging van de oorspronkelijke bestemming of gebruik van de gesubsidieerde investeringen binnen de vijf jaar na het beëindigen van de investeringen de terugvordering van de al uitbetaalde gedeelten tot gevolg heeft.

Als het Sentower Park de gesubsidieerde activa effectief zal verkopen, zal het Agentschap Ondernemen het uitbetaalde gedeelte van 600.000 euro onmiddellijk terugvorderen. Er staat niet dat dat kán gebeuren, maar dat het zál gebeuren. Natuurlijk gaat het dan over een beslissing van een private investeerder en een verkoop. Er werd gevraagd of de Vlaamse overheid, of ik, op de hoogte was. Ik heb daar geen vat op en zal ook niet beslissen of het al dan niet mag. Eigenlijk is het niet meer relevant. Als het wordt verkocht, kan de steun worden teruggevorderd. Op dat moment is de privépersoon volledig vrij daarmee te doen wat er moet gebeuren.

Mevrouw Lydia Peeters is niet aanwezig, maar heeft gevraagd of de functie als hoofdtoegangspoort voor de Duinengordel en zijn andere sociale en ecologische criteria vervuld zou blijven. Ik heb gelezen dat burgemeester Lode Ceyskens op 1 oktober 2014 heeft gezegd dat Sentower Park sowieso als toegangspoort naar de Duinengordel kan blijven fungeren. Ik ga ervan uit dat de heer Ceyskens daarover met kennis van zaken heeft gesproken.

De voorzitter: Mevrouw Verlinde heeft het woord.

Mevrouw Jolien Verlinde: We weten nog niet of er zal worden verkocht, maar als dat gebeurt, zal de gegeven steun worden teruggevorderd. De procedure rond strategische steun werd ondertussen grondig hervormd.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, het is inderdaad interessant om uw vragen door een deskundig persoon te horen samenvatten.

Voor mij is het inderdaad duidelijk: overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse Regering van 2008 moet die steun worden teruggevorderd vanaf het moment dat

er een eventuele verkoop zou plaatsvinden. Ik ga ervan uit dat, aangezien het al te koop staat bij een vastgoedkantoor, dat vastgoedkantoor daarvan op de hoogte is. Dat legt natuurlijk ook wel een hypotheek op eventuele kopers, eventuele geïnteresseerden. Het heeft waarschijnlijk ook wel invloed op de prijs van de verkoop als men dergelijke investeringssteun terugvordert.

Destijds werd het met veel bombarie aangekondigd, samen met een wellness-centrum in Aalst, dat toen 900.000 euro steun kreeg en in de vorige legislatuur even hard werd gecontesteerd. Toenmalig minister-president Peeters zei destijds dat dat het speerpunt moest worden in de paardeneconomie, om heel wat economische en maatschappelijke return te genereren. Maar wat was dan uiteindelijk de return van die 1.000.000 euro belastinggeld die geïnvesteerd zou worden en de 600.000 euro die tot op heden effectief werd geïnvesteerd?

Minister, we kunnen de vraag ook in een breder kader plaatsen. U hebt de bevoegdheid om in de sector van de strategische investeringssteun bij delegatie te beslissen voor investeringen tot 500.000 euro. De andere beslissingen moeten op de agenda van de Vlaamse Regering komen. Vindt u dat een goed systeem? Vindt u dat dat systeem moet blijven behouden?

De huidige Vlaamse Regering is nu anders samengesteld. Open Vld heeft zich in de vorige legislatuur nogal kritisch uitgelaten over die subsidiepolitiek. De heer van Rouveroy zei in deze commissie dat de investeringssteun die aan bedrijven wordt verleend dagjespolitiek is. Mevrouw Ceysens, voorzitter van de commissie, noemde dat 'spielerei'. Wat vindt u in een breder kader van deze strategische investeringssteun? Moet dat systeem behouden blijven? Ik weet dat de voorwaarden, het ondersteuningskader waarnaar u verwees, werd aangepast in de SIOS-regeling. Maar het systeem als dusdanig blijft wel overeind. Bent u daar voorstander van?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp-a): Minister, ik dank u voor het heel helder en afgelijnd antwoord. Ik hoop dat we daarmee een traditie inzetten.

U zegt dat bij verkoop 600.000 euro wordt teruggevorderd. Een faillissement wordt gepubliceerd in het Staatsblad. Men kan ook proactief uitzoeken of er iets aan de hand is bij een bedrijf. Langs die kant kun je een signaal krijgen dat er moet worden teruggevorderd. Minister, hoe houdt de administratie in dit, maar ook in andere gevallen, in het oog dat die voorwaarden worden gerespecteerd? Je kunt natuurlijk beslissen die laatste schijf niet aan te vragen. Dat is net een contactmoment, dan moet er informatie worden aangeleverd en kan er worden gecontroleerd.

Maar als er geen enkele vraag komt, is die 600.000 euro wel uitgekeerd, maar hoe gaan wij dan kunnen controleren? Is er een vast controlemoment ingelast?

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

De heer Jos Lantmeeters (N-VA): Ik wil vragen om nodeloze paniek te vermijden. Als dat te koop staat, zal het meer dan waarschijnlijk gebeuren door een overdracht van aandelen. Ik kan me perfect voorstellen dat diegene die geïnvesteerd heeft, zijn investering terug wilt. Dan blijft het project bestaan en blijft diegene die de steun heeft aangevraagd, dezelfde persoon. Als de aandelen worden overgedragen is dat, volgens het reglement dat u, minister, daarnet hebt aangehaald, geen reden om het geld terug te vorderen. Ik wil erop aandringen dat er geen paniek of verdachtmakingen moeten komen zonder dat daarvoor enige reden is.

Nogmaals, ik neem niet de verdediging op van een bepaald bedrijf, een bepaald individu, maar wel van een gemeenschap. Op een bepaald ogenblik is er een investering gebeurd van meer dan 15 miljoen euro, waarvan de persoon zelf achter de vennootschap 3 miljoen euro heeft geïnvesteerd. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat die man op dit ogenblik enige kwade bedoeling heeft. Maar wanneer er nu zal worden gezegd dat de regering dat geld moet terugvorderen, zou het weleens kunnen dat een project van 15,5 miljoen euro wordt gekelderd door het debat dat hier plaatsvindt.

Ik wil u vragen om het individuele project los te zien van heel de subsidieproblematiek en niet te laten uitschijnen dat als de aandelen worden overgedragen, 1 miljoen euro zal moeten worden terugbetaald, want op die manier zal er geen enkele koper worden gevonden en zal een zeer groot project voor jaren leegstaan.

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Als er juridische kwestie beginnen te spelen, voel ik mij geroepen om het woord te voeren.

Minister, ik begrijp dat er terugvordering is bij vervreemding van de gesubsidieerde activa. Dat is natuurlijk een moeilijk scenario. Bij een aandeeltransactie gebeurt er niets. De aandelen wijzigen en de entiteit blijft dezelfde. Is er geen terugvordering, dan is er inderdaad geen paniek nodig. Maar als het gaat om een activatransactie – en als de koper niet weet wat er allemaal gebeurd is in de vennootschap en geen verantwoordelijkheid wil nemen, zal hij mogelijk een activatransactie doen – dan is terugvordering op termijn misschien moeilijk, in de mate dat de overblijvende vennootschap achteraf een lege huls zal blijken.

Minister, worden er dan wel bewarende maatregelen genomen? Men weet dat die koop georganiseerd wordt. Wordt dan op een of andere manier effectief iets ondernomen zodat de vordering van de Vlaamse overheid gevrijwaard blijft?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Op uw laatste vraag moet ik het antwoord voor een stuk schuldig blijven, omdat dat niet eenvoudig is. Bij de opstelling van een contract worden er afspraken gemaakt. De subsidies worden toegekend op een moment dat er wordt voldaan aan een aantal voorwaarden.

U kunt er waarschijnlijk nog vijfhonderd noemen die aan de SIOS-voorwaarden voldeden. U hebt er nu eentje uit gepikt waar toen wat zever rond bestond, maar het ging puur om een controle. Als er een investering wordt gedaan, moet aan de voorwaarden worden voldaan. Daarover was er dan ook geen discussie in de Vlaamse Regering.

Of er rond terugvordering voorwaarden zijn buiten deze in het besluit van de Vlaamse Regering, dat weet ik niet. Dat moeten we geval per geval bekijken. Zijn we achtergesteld? Hebben we dan een schuldvordering zoals de anderen? Ik veronderstel dat wij gewoon een schuldvordering hebben zoals de anderen. Op dit punt bewarende maatregelen gaan nemen, daar moeten we nu mee oppassen. Ik heb de maatregel ook gelezen. In de vraagstelling ging het over een verkoop. Zoals gezegd kan ik die bevestigen noch ontkennen. Dat heeft eigenlijk geen belang, want als er een verkoop zou zijn of het doel zou wijzigen, dan zou de gegeven steun worden teruggevorderd. Dat is duidelijk.

SIOS is veranderd qua voorwaarden. Dat hebt u ook gezegd. Twee, voorzitter, mij lijkt dat echt iets dat we naar aanleiding van de beleidsnota verder zullen bespreken. Ik stel voor dat u de nota leest als u ze ontvangt. Ze zal niet lang

zijn, als ze blijft zoals ze is. Ze omvat de drie domeinen tegelijk: Economie, Innovatie en Werk. Laat ons dan verder praten.

Mijnheer Van Malderen, wat gebeurt er normaal? Er is een einddatum van die investering. Die kan worden verlengd op vraag van. Ik heb begrepen dat voor Sentower Park die datum effectief met één jaar verlengd is. De controle gebeurt dan ten laatste zes maanden na de opvraagtermijn. Als ik het juist heb, moest het op 30 juni 2014 rond zijn. Er is een verlenging naar 30 juni 2014. Tel daar een half jaar bij en we zitten op het einde van het jaar bij 2015.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Mijnheer Lantmeeters, dit debat moet helemaal niet leiden tot paniek. Ten eerste heeft het verhaal intussen al uitgebreid in de krant gestaan. Ten tweede denk ik dat iedereen gebaat is bij duidelijkheid in dit dossier, zowel de gebruikers van de manege als mogelijke investeerders of kopers.

Dan wordt het een beetje technisch, minister, inzake de vervreemding. Wat is dat precies? Gaat het om de vervreemding van gesubsidieerde activa? Gaat het over de overdracht van aandelen? Mijnheer Lantmeeters, volgens u kunnen die niet leiden tot de terugvordering van investeringssteun.

Ik heb als vraagsteller normaal gezien het laatste woord, minister, maar ik wil het graag aan u geven, als u tenminste kunt antwoorden op de vraag: kunt u uitdrukkelijk bevestigen dat de overdracht van aandelen niet zou leiden tot terugvordering van die investeringssteun van 600.000 euro die nu al uitbetaald is?

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Daarnet was ik tevreden over het antwoord, maar de toevoeging van de heer Lantmeeters roept nieuwe vragen op. Ik wil de vraag van de heer Janssens ondersteunen om even af te wijken van het reglement, want anders moeten we daar sowieso op terugkomen.

Minister, ik ben er samen met u van overtuigd dat er in de aanvraag 'ab initio' niets fout zat, want anders had de administratie ons niet geadviseerd om die beslissing te nemen. We moeten wel de vraag stellen naar het kader. Er is wat betreft de strategische transformatiesteun een nieuw kader gemaakt, maar zowel voor dat nieuwe als het oude kader geldt dat als je stokken achter de deur zet, je ze moet kunnen gebruiken. Controle- en sanctiemechanismen moeten bruikbaar zijn. Dat maakt deel uit van de geloofwaardigheid van de controle.

Mij lijkt het dat u hier een 'weak spot' hebt, dat u hier kwetsbaar bent. Kunt u dat verduidelijken? Kunt u daar juridisch naar kijken om te beletten dat mensen constructies beginnen op te zetten? Doordat met schijven wordt gewerkt, kan men maar al te gemakkelijk zijn staart intrekken en ermee stoppen; men vraagt het niet meer aan en de overheid kan bijna niets terugvorderen.

Minister Philippe Muyters: Om te beginnen: er zal aan alle voorwaarden moeten worden voldaan om de steun toe te kennen. Ik heb ze opgesomd. Dat wil zeggen: die 15 miljoen euro gerealiseerd hebben, de tewerkstelling, veel opleiding enzovoort. Als daar niet aan voldaan wordt, is er kans op terugvordering van de investering.

Ik ben geen jurist, ik ga ervan uit dat de heer Hofkens het juist heeft inzake vervreemding. Ik zal nog laten checken wat wel en wat niet vervreemding is. De essentie is: als de investering gebeurt door de aanvrager van het dossier en aan alle voorwaarden voldaan wordt om de subsidie te krijgen, lijkt het mij vanzelfsprekend dat de subsidies worden toegekend. Als er vervreemding is, als het gebouw een andere bestemming krijgt, moeten we die kunnen terugvorderen.

Het juridisch kader ligt vast. Men kan de discussie voeren of bij de verkoop van aandelen van een vennootschap al dan niet de subsidies teruggevorderd moeten

worden. Men kan zich afvragen wat op dat moment het belangrijkste is: dat de investering met alle voorwaarden gebeurd is of niet gebeurd is. Ik denk dat dat dan de essentie van de zaak is.

Ik zal het nog laten checken. Als dit niet het geval is, zal ik de voorzitter en de commissiesecretaris op de hoogte brengen, per mail, zodat dit aan u kan worden doorgezonden.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de hervorming van het systeem van de gesubsidieerde contractuelen (gesco's) bij lokale besturen – 184 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Voorzitter, minister, een korte vraag, maar wellicht kijken veel lokale besturen uit naar het antwoord. Het is absoluut geen vraag die u in passie of met vurigheid zult moeten beantwoorden. Laten we terugkomen tot de Vlaamse zakelijkheid, of de Hollandse zelfs, hoorde ik vanmorgen.

De maatregel betreffende de gesco's past enerzijds in de deregulering. Dat betekent meer vertrouwen geven aan de lokale besturen. Dat is oké. Tegelijk heeft de regering beslist dat op die manier de lokale overheid een kleine bijdrage kan leveren aan de sanering van de Vlaamse overheidsfinanciën door een korting van 5 procent toe te passen op zowel de gesco-subsidie als de RSZ-korting.

Nu is de vraag hoe dat concreet in zijn werk zal gaan. Wat zijn de modaliteiten? We hebben het contingent, en we hebben de effectieven. Wellicht is het dat tweede: op basis van de effectieven, want anders zou de rekening van de subsidies voor de Vlaamse overheid nogal oplopen.

Maar dat is natuurlijk de vraag: of het op basis van het aantal effectieven is. Wat is het ijkpunt? Is er een soort van gemiddelde? Een ijkpunt op één datum vastleggen, lijkt me nogal arbitrair. Ik kijk uit naar het antwoord, zodat onze lokale besturen voor het jaar 2015 een mooie begroting op orde kunnen indienen.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): De hervormingen van de gesco's, die ervoor zorgen dat de lokale besturen het meer voor het zeggen krijgen, vind ik een heel goede zaak. Maar ik deel natuurlijk de bezorgdheid van de heer Van den Heuvel. De precieze modaliteiten van deze hervorming zijn uiteraard nog niet bekend. Ik heb er vertrouwen in dat dit snel wordt uitgeklaard. De budgettaire weerslag van de opties die nu openliggen, is zeer uiteenlopend. Sommige lokale besturen zullen meer profiteren dan andere van de ene optie of de andere. Deze onduidelijkheid zorgt voor ongerustheid bij de lokale besturen. Daarom vraag ik iets meer verduidelijking.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: De tewerkstelling van gesco's voor lokale besturen valt onder het KB 474, maar dit KB heeft een uitvoeringsbesluit dat verschillende types met verschillende premies bevat. Er zijn de zogenaamde contingentgesco's

en de projectgesco's, waaronder buitenschoolse kinderopvang, werkervaring en sociale economie.

Wanneer in het regeerakkoord dus sprake is van gesco's voor de lokale besturen, gaat het over de contingentgesco's, dus niet over de projectgesco's. Het is de bedoeling om op korte termijn de contingentgesco's te regulariseren. In het regeerakkoord staat op welke manier. Daar is er geen keuze. Daar is er een overdracht van 95 procent van de loonpremie en werkgeversbijdragevermindering naar de betrokken werkgever. De datum van inwerkingtreding is voorzien op 1 april 2015. Dat is zeer duidelijk.

Het gaat hier over de effectieve benutting van de contingentgesco's binnen de lokale besturen. Als ijkpunt wordt het jaar 2013 genomen. De voorbereiding loopt en een communicatie naar alle betrokken lokale besturen wordt zo snel mogelijk geregeld. Ik hoop dat dit klaar zal zijn in de loop van volgende week.

Voor de overige gesco's, dat zijn de projectgesco's maar ook de andere gesco's, voorziet het regeerakkoord in drie opties. Ofwel is er overdracht van 95 procent van de middelen, ofwel het omschakelen naar het tijdelijk werkervaringsprogramma, ofwel het uitdoven. De timing die daar wordt voorzien, is de middellange termijn en niet april 2015. We zullen daar met de betrokkenen in overleg treden. Dat staat ook in het regeerakkoord. We moeten eerst in kaart brengen welke er allemaal zijn. Dan moet je contact opnemen om te weten te komen welke optie men kiest. Dan moet dat uitgewerkt worden.

De voorzitter: Mevrouw Verlinde heeft het woord.

Mevrouw Jolien Verlinde: De contingentgesco's bij lokale besturen worden tegen april 2015 overgedragen. Er zal daarover zo snel mogelijk worden gecommuniceerd. Voor de andere gesco's is de termijn iets verder weg.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Het antwoord is heel duidelijk. De lokale besturen kunnen verder.

Het gemiddelde van 2013 is nu dus het ijkpunt voor de toekomst. Of wordt dat enkel voor 2015 toegepast? Is dat definitief voor de jaren na 2015?

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp-a): Minister, wordt voor het contingent dat overgeheveld wordt naar de lokale besturen, het budget overgeheveld? Wordt daar dan nog de voorwaarde aan gekoppeld dat ze daarvoor werkzoekenden moeten aanwerven? Of is dat een personeelsbudget? Nu is jobcreatie een voorwaarde voor het benutten van die subsidie.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het is zoals mevrouw Van Eetvelde zei. We hebben in de Vlaamse Regering besloten, in het regeerakkoord, dat wij die budgetten overdragen. Vanaf dan is het de verantwoordelijkheid van de gemeenten wat er verder met die budgetten gebeurt. De autonomie van de steden en gemeenten wordt hiermee duidelijk vergroot.

Mijnheer Van den Heuvel, we nemen nu 2013 als ijkpunt. Dat is de basis om het uit te keren. Daarna komt een controle hoeveel het nu juist was in 2013, maar de definitieve afrekening komt er in 2016. Dat bedrag blijft dan gegeven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.